

Els tres governs “progressistes”, els enterradors de la immersió lingüística

written by Redacció Unilateral | 16 de febrer de 2022

Amb aquest [titular](#) es resumeix l'actualitat del català a l'escola.

L'allau de repressió augmenta a mesura que la defensa de les institucions d'autogovern s'intensifica i, si bé fa uns anys la situació als tres fronts territorials que tenim oberts era desigual, ara es va igualant en aquest sentit; i la resposta és intensa i sí que s'estan obrint ponts per a la lluita comuna, encara que sigui pels moviments socials i culturals, i així ha de continuar sent i eixamplar-se.

L'atac a les institucions pels trets distintius de la nació catalana com són: llengua, cultura i ensenyament, són el *top ten*; i es manifesta sobretot en l'àmbit funcional com a requisits en les convocatòries d'ocupació pública, en la llengua vehicular de les classes i també en la criminalització del seu ús, en general, i sobretot amb el menyspreu, i també –com no– en l'àmbit judicial: la pressa per canviar lleis o legislar allò que no ho està del tot s'està convertint en una cursa irrefrenable.

No fa gaire vàiem que en una [convocatòria per a l'empresa pública TMB](#), de Barcelona, per als nous conductors no demanaven el coneixement del català com a requisit i és gràcies a la seva impugnació que es va esmenar.

Pel que fa al País Valencià, de més endarrere, ha estat més clara la situació esquizofrènica de la societat: així doncs, cal cercar alternatives i estudiar molt bé com fer per

defensar els propis drets. La gestació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) és un exemple d'aquests malabarismes i de la politització dels drets lingüístics: "[Per què el PSPV finalment proposa com a membres de l'AVL persones pròximes al partit en lloc de només acadèmics com s'havia compromès inicialment?](#)". Plataforma per la Llengua anunciava, a finals de l'any passat, que "[més del 42% de les webs de l'administració de l'Estat amb presència del català neguen la unitat de la llengua](#)"; amb l'[eliminació](#) de símbols propis patent amb el canvi de noms de carrers o bé la retirada de banderes i qualsevol element, més enllà fins i tot de l'espai públic. Així doncs, aquesta tàctica és una més de les emprades pels sectors que sembren l'odi, per part dels sectors intolerants, atacant monuments, fent pintades i destrossant. Fer passar allò que és normal per una "imposició" no és nou però sí miserable: cal tenir clar el que és pels partits de la dreta i les organitzacions nazis i espanyolistes que cada cop han proliferat més i, és quan els partits que hi ha als governs els donen suport, que prenen força, sota la forma de declaracions institucionals que no tenen més força que altres lleis sinó que criden més alt.

La declaració s'emmarca dins la batalla política que la dreta ha plantejat contra el model educatiu desenvolupat des de la Conselleria d'Educació i Cultura, dirigida per Vicent Marzà, de Compromís. Vox justifica la seva proposta amb la seva batalla particular davant «tots aquells que volen seguir el model del separatisme català a la Comunitat Valenciana». Al seu torn, l'equip de govern alacantí, en la declaració institucional i el pitjor que pot passar és donar-los la raó en detriment de la defensa de tots els ciutadans i del dret de totes les llengües: es tracta de discriminació. No obstant això, a la Comunitat Valenciana, malgrat ser la llengua oficial i pròpia de la Comunitat (article 6.1 de l'Estatut d'autonomia), no s'exigeix amb caràcter general o generalitzable per a tota la zona valencianoparlant. Només algunes entitats locals d'aquesta zona, i per a la cobertura

no interina; la sentència [del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana de 14 d'octubre de 2020](#), va anul·lar l'obligatori coneixement de la llengua oficial en funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional. El coneixement de les llengües pròpies i oficials sí, però, que s'exigeix a Catalunya, les [Illes Balears](#), Galícia i el País Basc. Si el Poble és sobirà, aleshores, per què buscar tres [peus al gat](#)?

A les illes Balears, però, la [normativa de la Comissió d'Educació del Parlament](#) està tramitant la nova llei d'educació que consagra el castellà com a llengua vehicular, deixa a les mans dels centres la possibilitat de fer més del 50% de les classes en català. L'espanyolisme creix a les illes amb força, i es fa patent en [diferents àmbits](#). A la Justícia, sota la competència de l'Estat: l'[estadística dels Serveis Lingüístics de l'Àmbit Judicial de 2020](#), una de les tasques és la impugnació de les bases comunes que regeixen els processos selectius per ingressar o accedir als cossos de funcionaris judicials i de les convocatòries dels concursos d'oposició de promoció interna, però [encara hi ha molt a fer](#).